نیازها

رفع مشکل ترافیک اولویت اصلی شهروندان

پرسشگران طرح «من شهردارم» از اهالی محله‌ها درباره مهم‌ترین نیازهای شهر سؤال کردند

در هر منطقه و ناحیه شهرداری تهران، پرسشگرانی به میان شهروندان رفتند تا نظرات آنها را درباره اولویت پروژه‌های منطقه‌ای و محلی جویا شوند. این کار - علاوه بر نظرسنجی که در سایت انجام شد- توانست میزان مشارکت شهروندان را گسترش دهد و تعداد زیادی از ساکنان محله‌ها را وارد جریان ابراز نظر درباره محل زندگی خود کند. ظاهرا رفع مشکل ترافیک و تامین جای پارک، همچنان مشکل و مطالبه اصلی شهروندان است.

روش کار پرسشگران هم با استفاده از سایت انجام می‌گرفت و نظرسنجی‌ها در همان پایگاه اینترنتی بارگذاری می‌شدند. به گفته برخی از این پرسشگران، شهروندان علاوه بر مشخص کردن مشکلات محله خود از برخی فعالیت‌های روزانه نگهداری شهر مانند جمع‌آوری زباله و رفع مشکل آب گرفتگی ابراز رضایت کردند که نشانه عملی آن در بارندگی‌های اخیر نیز مشخص شده است. از طرف دیگر برخی از پیشنهادها و خواسته‌های شهروندان در محدوده وظایف شهرداری قرار نمی‌گیرد یا تنها بخشی از آن در حوزه کاری شهرداری قرار دارد؛ مانند تامین روشنایی خیابان‌ها و همچنین رفع مشکل تجمع متکدیان در معابر. تعدادی از این پرسشگران در مناطق مختلف برای همشهری شرح دادند که با مراجعه به چه قضایی یا شهروندان صحبت کردند و عمده خواسته‌ها و اولویت‌های محله درنظر آنها چه بوده است.

منطقه یک / ناحیه ۷

لیلا رشیدی

با مراجعه به: بیمارستان اختر، درمانگاه طالقانی، تربار قیطریه، پارک‌ها و پاساژها

■ ترافیک، کمبود پارکینگ محله‌ای، پارک بیش از حد خودروها در کوچه‌ها، مناسب‌سازی پیاده‌روها و تامین روشنایی بوستان‌ها

منطقه ۳ / ناحیه ۳

آزاده نادری

با مراجعه به: سرای محلات، مجتمع‌های مسکونی، تشکل‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد، مدارس و دانشگاه‌ها و بیمارستان‌ها

■ ترافیک، آلودگی هوا، نیاز به زمین ورزشی مناسب، درخواست ایجاد بازار تربار در محله‌های مختلف، بهسازی پیاده‌روها، خط‌کشی معابر، خط کشی معابر مقابل مدارس، پارکینگ و حمل‌ونقل عمومی

منطقه ۲۰ / ناحیه ۳

مهدی باقرزاده

با مراجعه به: حرم عبدالعظیم حسنی(ع) و خانه‌های محله نفر آباد، مجتمع‌های مسکونی و سرای محلات

■ نیاز کمبود سرویس بهداشتی، نیاز به پارکینگ عمومی بزرگ، هدایت و راهنمایی مراجعان به حرم، تجمع کارتن‌خواب‌ها و بهسازی معابر

منطقه ۱۲ / ناحیه ۶

آرزو شاکرفارسی

با حضور در: بیمارستان‌ها، خیابان ایران و پاساژهای محدوده امین حضور، برج‌های مسکونی و ساختمان‌های تجاری و بازار تربار گونه

■ اصلاح هندسی برای رفع ترافیک، ساخت پارکینگ در محله‌های قدیمی، ایجاد بازارهای میوه‌وتربار و رفع مشکل تردد در خیابان‌های پرتراکم

منطقه ۱۶ / ناحیه ۳

محمد قلعه‌نویی

با مراجعه به: سرای محلات، دفاتر خدمات ارتباطی، بیمارستان‌ها و واحدهای صنفی

■ رفت‌وروب سطح محلات، پر بودن مخازن حمل زباله، کم‌بودن تعداد مخازن و جلوگیری بعضی اهالی از نصب مخزن بیشتر، تامین روشنایی بوستان‌ها، تجمع معتادان و کارتن‌خواب‌ها و درخواست روشنایی معابر که به اداره برق مربوط بود.

آنچه شما خواسته‌اید

گزارش: محمد سرابی، روزنامه‌نگار

مدتی پیش از اینکه پروژه «من شهردارم» یا آن دانست. البته نتایج نهایی پس از آنالیز کامل داده‌ها مشخص می‌شود تا در برنامه و بودجه شهرداری برای سال ۱۴۰۲ در نظر گرفته شود. اما شرایط کلی هر گوشه از شهر را نشان می‌دهد.

پیدا کند، برخی از مهم‌ترین پیشنهادهایی که از سوی شهروندان بیان شده بود، قابل مشاهده بودند. در سامانه «من شهردارم» تعدادی از کلمات، پرتکرارتر از بقیه بودند که می‌توان آنها را معیاری برای پیشنهادهای مدنظر اهالی محله

> کلمه‌ای که در همه مناطق بارها تکرار شده بود:
> **احداث**

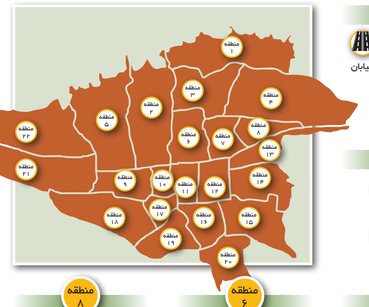

منطقه ۱: پارکینگ، ورزشی، زمین، زباله

منطقه ۲: آلودگی، برنامه، خیابان، ورزشی، محله

منطقه ۳: پارکینگ، ترافیک، ورزشی، پارک

منطقه ۴: مدرسه، آسفالت، پارک، خیابان، کتابخانه

منطقه ۵: راه، زمین، مترو، مدرسه، آسفالت، پارک

منطقه ۶: پارکینگ، ترافیک، دانشگاه، ساماندهی

منطقه ۷: زباله، آسفالت، کوچه، پارک، ورزشی

منطقه ۸: میدان، زباله، پارک، آسفالت، بوستان

منطقه ۹: ساماندهی، راه، ایستگاه، میدان

منطقه ۱۰: درمانگاه، کوچه، پارک، عابر، ورزشی

منطقه ۱۱: توسعه، زباله، ترافیک، مسجد، پارک

منطقه ۱۲: ترافیک، میدان، پارک، خیابان، ورزشی

منطقه ۱۳: نورپردازی، بوستان، پارک، زباله

منطقه ۱۴: بهسازی، زباله، پارکینگ، زمین، کوچه

منطقه ۱۵: مترو، چمن، ایستگاه، تجهیز

منطقه ۱۶: استخر، پارکینگ، زباله، اتوبوس، ورزشی

منطقه ۱۷: پارکینگ، زباله، ساماندهی، پارک

منطقه ۱۸: بوستان، دیوار، آسفالت، فاضلاب

منطقه ۱۹: باشگاه، بوستان، سرویس، روشنایی

منطقه ۲۰: چمن، بلوار، درمانگاه، زباله

منطقه ۲۱: بهسازی، بزرگراه، پلیس، عابر، بانک

منطقه ۲۲: فاضلاب، روشنایی، مدرسه، ایستگاه

میدان داندونگ

مدیران شهری داندونگ در کلانشهر ملبورن استرالیا، پس از برگزاری یک همه‌پرسی از مردم شهر، فضای عمومی جدیدی را برای این شهر فراهم آوردند. این میدان ترکیبی از الگوریتم‌های پارک شهری و فعالیت‌های مدنی است که پوشیده از چمن و محصور در ناحیه‌ای مملو از سایه در خیابان بالغ و بلند کاج مطبق در خیابان لانسدیل این شهر قرار دارد. این میدان در طول تابستان مجهز به ۱۹ چتر فرمزرنگ بزرگ می‌شود که سایه‌های خود را در سرتاسر محیط می‌گسترانند و در طراحی آن از مواد کاهنده مصرف انرژی و با دوام استفاده شده است که نیاز چندانی به مراقبت و نگهداری ندارند.

بندر آفن باخ

بندر ۲۶هکتاری آفن باخ(Offenbacher Hafen) در بی نظرسنجی از مردم شهر برای بازسازی یک بندر قدیمی در سال ۲۰۱۶ آغاز شد. در این پروژه بازسازی بندرگاه صنایع الاینده از منطقه بندری حذف شد تا این مرکز کنار دریا علاوه بر بازسازی المان‌های زیست‌محیطی، منطقه فرانکفورت را به‌عنوان نمونه‌ای برای معرفی در بخش بازسازی با نظر مردم مطرح کند. بندر سابق صنعتی و دارای مشکلات شهری متعدد بود و کسی در آنجا تردد نمی‌کرد، اما این پروژه با تاریخ این شهر که همواره گردشگری در حاشیه بندر بود در تعامل قرار گرفت و به منطقه تازه توسعه‌یافته هویت بخشید. این پروژه، بازآفرینی خاصی برای اتصال ازدست‌رفته با شهر ارائه داد و آفن باخ را زنده کرد.

پارک کلیدوارن

Klyde Warren پک پارک عمومی ۲،۵هکتاری در مرکز شهر دالاس نگراس که بر فراز آزادراه وودال راجرز بعد از نظرسنجی از مردم شهر ساخته و در سال ۲۰۱۲افتتاح شد. این پارک به نام کلاید وارن، پسر جوان میلیاردری که ۱۰میلیون دلار به توسعه پارک اهدا کرد، نامگذاری شد. این پارک از ۶صبح تا ۱۱شب محل تجمع و شادی عمومی است و عرصه‌های عمومی شهر دالاس را با امکانات رفاهی مانند پارک کودکان، ویژگی‌های آبی، اتاق مطالعه، رستوران و چمنزار ۴درصد افزایش داده است.

مزرعه شهری

Landgrab City یک طرح شهری مردمی است که از سال ۲۰۰۶ در فهرست سفارش جشنواره طراحی معماری شزن هنگ کنگ قرار گرفت؛ محلی که برای این طرح درنظر گرفته شد، یک منطقه تجاری شلوغ در شهر شزن بود. این طرح در میان یکی از متراکم‌ترین مناطق شهری جهان، یک قطعه زمین زیر کشت که به قطعات کوچک تقسیم شده را ارائه می‌دهد. این مزرعه متناسب با تعداد ساکنان این شهر است و یادآور اینکه این زمین‌ها هستند که موادغذایی را تامین کرده و همچنین به احیای کشاورزی کمک می‌کنند.

پروژه مادرید ریو

کناره رودخانه مانزانارس در شهر مادرید ۴۰سال به‌علت قرار گرفتن بزرگراه در مجاورت آن برای عموم قابل دسترس نبود، اما نظر خواهی از مردم موجب شد اراضی پیرامونی رودخانه در یک طرح شهری احیا شوند و پس از مسابقه طراحی سال ۲۰۰۵ مقرر شد تونلی به‌منظور توسعه بزرگراه در سطح زیرین توسعه یابد و در سطح بالایی یعنی در مجاورت رودخانه پروژه مادرید ریو اجرایی شود. طبق این طرح، ۳۶۰ هزار مترمربع به پارک‌ها، ۱۴۰۸هزار مترمربع به تسهیلات ورزشی و عمومی، مراکز هنری، ساحل، محل بازی کودکان، کافه و بازاحیای میراث معماری پیرامونی اختصاص یافت. علاوه بر این طرح جامع رودخانه با دریرگیری ۱۶۸۰ هزار مترمربع دیگر گسترش یافت تا تضمینی باشد بر اینکه فضاهای عمومی مناطقی که بیشترین نزدیکی را با رودخانه دارند، نقش مهمی را در ساختار شهر ایفا می‌کنند.

کانال ChonGae

پروژه مرمت کانال ChonGae ۵دهه خوابیده مردم سئول بود. این طرح پس از تغییر رویکرد دولت محلی در این شهر ایجاد شد. کانال ChonGae در مرکز سئول کره یک نمونه عالی است که یک بزرگراه شهری را به یک منطقه عابرپیاده پرجنب‌وجوش تبدیل کرده است. این پروژه نه‌تنها فضایی برای مردم ایجاد کرده، بلکه زیبایی و ارزش‌های آب موجود در کانال را بازگردانده است. نتیجه ایجاد این منطقه مخصوص عابران پیاده این بود که در قلب سئول، دسترسی وسایل نقلیه قطع شد تا محلی آرام برای شهروندان ایجاد شود.

ایده مردم شهرها را می‌سازد

نگاهی به نمونه‌های خارجی و موفق با اهمیت به‌نظر مردم در طراحی شهری

سیدمحمد فخار/ روزنامه‌نگار: مردم و نظر آنها یکی از بهترین الهام‌بخش‌های طراحی شهری هستند. طی ۳۰سال اخیر در طراحی بسیاری از المان‌های شهری دنیا از نظر مردم کمک گرفته شده و از ایده‌های آنها برای بهبود کیفیت شهرها بهره برده شده است. آنها علاوه بر تشخیص نیازها، خاطرات خود از شهر را نیز درنظر می‌گیرند و اینگونه به شهرها جان می‌بخشند. در تهران نیز طرح «من شهر دارم» در این مسیر گام برداشته است. در گزارش پیش‌رو به نمونه‌های خارجی موفق طرح‌های مردمی می‌پردازیم.

نقل‌قول

«من شهردارم» از نگاه مدیران شهری

سیاستگذاری پایین به بالا

در حوزه سیاستگذاری، بحث سیاستگذاری از پایین به بالا و جلب مشارکت حداکثری مردم، شیوه پسندیده‌ای است و براساس تجربه ادوار گذشته، مدیریت شهری به این نتیجه رسیده است که این اقدام باید به‌طور سیستماتیک انجام شود. در دوره‌های گذشته مدیریت شهری برای برنامه‌ریزی از ظرفیت شورا یاران و معتمدان محلی استفاده می‌کرد که این روش دارای نقاط ضعف و قوتی بود ولی با استفاده از اپلیکیشن و سیستم‌های الکترونیک، فرصت مشارکت برای همه شهروندان در سیاستگذاری و برنامه‌ریزی فراهم می‌شود و طرح «من شهردارم» هم دقیقاً در راستای همین هدف برنامه‌ریزی شده است و مردم می‌توانند در حوزه‌های مختلف از جمله، محیط‌زیست و خدمات شهری نیازها و مطالبات شان را اعلام و پروژه‌ها را تأیید یا رد کنند. نکته حائز اهمیت در این طرح، اولویت‌بندی با پروژه‌ها و برنامه‌ها است که مورد توجه قرار گرفته‌اند.

مهدی بابایی، دبیر کمیته ایمنی شورا

حس تعلق شهروندان به شهر

در بسیاری از کشورها از مردم درخصوص پروژه‌های مهم شهر نظرسنجی کرده و براساس نظر آنها، اقدام به احداث پروژه‌ها می‌کنند؛ بنابراین طرح «من شهردارم» یک تجربه جهانی است و از این طریق شهروندان می‌توانند در تصمیمات شهری مشارکت کنند و به طور کلی طرح و اقدام خوبی است؛ چرا که ساکنان محلات، مشکلات و چالش‌ها را مطرح کرده و مدیریت شهری هم آنها را در قالب پروژه، تعیین تکلیف می‌کند و پس از اولویت‌بندی عملیاتی می‌شوند. در واقع این طرح نشان می‌دهد که مردم نسبت به محله، منطقه و در نهایت شهر خود حس تعلق دارند و رفع مشکلات برایشان اهمیت دارد.

سیدجعفر تشکری هاشمی، رئیس کمیسیون عمران، حمل‌ونقل شورا

مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری شهری

مشارکت شهروندان در امور مدیریت شهری، موضوعی است که تحقق آن به‌عنوان یک آرزو در مدیریت شهری مطرح در ادوار مختلف، همواره جزو اولویت‌های اصلی بوده و در هر دوره نیز گام‌هایی در این زمینه برداشته شده است. حال اینکه اگر از شهروندان درخصوص اجرای پروژه‌های خُرد و کلانشهری نظرسنجی شود و آنها این احساس را داشته باشند که می‌توانند در تصمیم‌سازی دخالت داشته باشند بستری است در راستای تحقق مشارکت شهروندان در امور شهری. «من شهردارم» یک طرح مترقی است که البته شاید در ابتدای اجرا اشکالاتی به آن وارد شده باشد اما باید در نظر گرفت که این اقدام و نظرسنجی از شهروندان در راستای اجرای پروژه‌های خرد و کلان در آینده، سبب شفافیت هر چه بیشتر مطالبه‌گری بحق شهروندان و اجرای صحیح وظایف از سوی مدیریت شهری خواهد شد. به هر حال، وقتی شهروندان در جریان اقدامات شهرشان قرار بگیرند و بدانند که نظرات آنان در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها دخیل است، احساس تعلق خاطر به محله و محل سکونت خود خواهند داشت و بسیاری از معضلات نیز از میان خواهد رفت.

احمد صادقی، دبیر کمیته شفافیت و هوشمندسازی شورا

نظرات مردم مبتنی بر مشاهدات میدانی

طرح من شهردارم کار بسیار خوبی است و به نوعی مردم درگیر پروژه‌های شهری می‌شوند و متوجه خواهند شد قرار است در محله شان چه اتفاقاتی رخ دهد. همچنین شهروندان با مشارکت در این طرح پروژه‌های مورد نیاز خود را اعلام می‌کنند و می‌توانند شاهد عملکرد شهرداری در تحقق آنها باشند. به هر حال نظرات مردم از این جهت که نتیجه مشاهدات میدانی است به حل بهتر مشکلات کمک می‌کند و قطعا در بهبود وضعیت محلات و ارتقای کیفیت زندگی مردم تاثیر گذار خواهد بود.

سید محمد آقامیری، رئیس کمیته عمران شورا

شناسایی مسائل شهری

به‌دنبال آن هستیم تا مسائل و مشکلات شهر تهران را هم از زبان مردم و سامانه ۱۳۷ و هم از طریق مطالعه، نخبگان و کارمندان شهرداری شناسایی کنیم. به همین منظور، بخشی از بودجه سال آینده به پروژه‌های محلی اختصاص پیدا کرده است، مردم می‌توانند با ورود به سامانه «من شهردارم» در مورد پروژه‌ها نظر بدهند، نیاز محله خود را مشخص کنند، هزاران نفر از شهروندان تهرانی در این طرح شرکت کرده‌اند.

داوود گودرزی، رئیس سازمان بازرسی شهرداری تهران

مشارکت چشمگیر کارمندان

اغلب کسانی که در طرح «من شهردارم» شرکت کرده‌اند با این زیرساخت مواجه شده‌اند که موضوعات طبقه‌بندی شده، و آنها در یک نگرش سنجی شرکت کرده‌اند و به همین دلیل است که احساس خوبی از این مشارکت داشته‌اند. وقتی نتایج را احصا کنیم و اعلام شود که پروژه با میزان اعتبار مشخص براساس مشارکت مردم در منطقه آنها اجرا می‌شود، احساس خوبی به مردم خواهد داد. برای مشارکت بیشتر مقرر شده بود که ۱۴۰ تا ۵۰هزار نفر از کارمندان شهرداری تهران به کمک ما بیایند و به مردم انگیزه دهند و آنها را تشویق کنند تا در این طرح مشارکت داشته باشند، که این یک اپیتم مثبت به‌شمار می‌رود.

مجید باقری، معاون برنامه‌ریزی، توسعه سرمایه انسانی و امور شورای شهرداری تهران

تحول در ارتباط با شهروندان

گفت‌وگو با رئیس پارلمان شهری درباره طرح «من شهردارم»

گفت‌وگو: زینب زینال‌زاده، روزنامه‌نگار

حدود ۲دهه نهاد شورایاری پل ارتباطی میان مدیریت شهری و شهروندان بود و معتمدان محله‌ها از سوی اهالی به‌عنوان اعضای شورایاری انتخاب می‌شدند و با حضور در جلسات، مشکلات و معضلات محله‌ها و مطالبات شهروندان را به مدیران شهری منتقل می‌کردند. از اواخر سال ۹۸ و ابتدای سال ۹۹ با تصویب هیات عمومی دیوان عدالت اداری، انتخابات شورایاران در محله‌ها متوقف شد و با توجه به عملکرد و تجربه بیش از ۲۰ ساله این نهاد مردمی، مدیریت شهری و شهروندان خواستار احیای آن در محله‌ها هستند. نهادی که مردم از آن با تعابیر گوش شنوا برای شنیدن مشکلات و چشم بینا برای دیدن مسائل یاد می‌کنند و مسئولان شهرداری هم اعضای این نهاد را بازوان توانای مدیریت شهری می‌دانند. با تضعیف‌شدن این نهاد در ادوار گذشته، مدیریت شهری برای برکردن خلأ پیش آمده در خصوص ارتباط خود با شهروندان شهر، اقدام به اجرای طرح «من شهردارم» کرده است. طرحی که شهروندان با شرکت در آن می‌توانند چالش‌های محله‌ها را در قالب پروژه ثبت و براساس ضرورت آنها را اولویت‌بندی کنند. در حقیقت این اقدام در راستای جلب مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری‌های امور شهری صورت گرفته است. اما به گفته مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران، این موضوع سبب نشده تا احیای نهاد شورایاری به فراموشی سپرده شود. او در گفت‌وگو با همشهری توضیحات بیشتری در این خصوص داده است. دیگر اعضای شورای شهر تهران هم درخصوص طرح «من شهردارم» نظراتی داشتند و آن را نخستین گام مدیریت شهری در جلب مشارکت شهروندان برای تصمیم‌گیری دانستند.

شما در تشکیل نهاد شورایاری نقش کلیدی را داشتید. درخصوص ضرورت تشکیل این نهاد توضیح می‌دهید؟

در بند ۷ ماده ۸ قانون شوراها در خصوص وظایف و اختیارات شورای شهر ذکر شده که شورا می‌تواند نسبت به تشکیل انجمن‌ها و نهادهای اجتماعی و... اقدام کند. آن زمان خبری از ساماده ۱۳۷ و... نبود و مدیریت شهری به پل ارتباطی میان مردم و محله‌ها نیاز داشت، بنابراین با استناد به این قانون، نهاد شورایاری در محله‌ها شکل گرفت تا مدیریت شهری بتواند امور شهری را با نگاه محله‌محوری پیگیری کند. در حقیقت شورایاران معتمدان مردم و امین مدیران شهری بودند و از طریق این پل ارتباطی، مسائل و مشکلات شهری، بهتر پیگیری و در اسرع وقت حل می‌شدند.

آیا آن زمان هم فعالیت این نهاد مخالفانی داشت؟

به‌هرحال یک نهاد نوپا بود و حتما نقاط قوت و ضعف و موافق و مخالفانی داشت، ولی عموما مردم موافق بودند. در دوره دوم و سوم شورای شهر تهران، رسول خادم که ریاست ستاد هماهنگی شورایاری‌ها را به‌عهده داشت، تلاش کرد تا شورایاران بیش از پیش در محله‌ها فعال شوند و پس از او هم در دوره چهارم شورای شهر تهران، مرتضی طلایی امور این نهاد را پیگیری کرد. اعضای شورا در دوره‌های دوم، سوم و چهارم به‌شدت موافق فعالیت این نهاد مردمی در محله‌ها بودند و اگر مشکلی هم پیش می‌آمد از طریق گفت‌وگو موضوع حل می‌شد.

گویا در ادوار گذشته هم وزیر کشور و دولتمردان مخالفت‌هایی با فعالیت این نهاد داشتند. ماجرا را تشریح می‌کنید؟

بله وزیران کشور وقت در دولت دهم و یازدهم مخالفت‌هایی را در این خصوص مطرح کردند که در گفت‌وگو با رؤسای جمهور وقت مشکل حل شد و نهاد شورایاری فعالیت خود را در محله‌ها ادامه داد. چرا که اعضای شورای شهر تهران خواستار حضور شورایاری‌ها در مناطق بودند و می‌دانستند از طریق آنها مدیریت شهری عملکرد بهتری خواهد داشت و نتایج مطلوبی حاصل می‌شود.

واکنش شما به لغو انتخابات شورایاری چه بود؟

شخصا برای شکل گیری و فعالیت این نهاد مردمی در محله‌ها تلاش‌های فراوانی کردم و بارها طی جلساتی که با حضور مسئولان وقت برگزار شد، مواردی را ذکر کردم. قطعا توقف فعالیت این نهاد در محله‌ها برایم خوشایند و مطلوب نبود و از همان ابتدا که این تصمیم گرفته شد، تلاش کردم تا بازدیدگر آن را جبا کنم.

آیا امیدی به احیا و فعالیت دوباره شورایاری در محله‌ها وجود دارد؟

تاکنون چندین جلسه با مسئولان دیوان عدالت اداری به‌ویژه دیدارهایی با حجت‌علی مظفری، رئیس دیوان دادستان و گفت‌وگوهایی انجام شده و مسائل و موارد قانونی را مطرح کردم‌ام، اما همچنان این پیگیری‌ها باید ادامه داشته باشد. چرا که هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تصمیم‌گیری برای لغو انتخابات شورایاری‌ها، حیل بوده و باید با آنها گفتمان صورت گیرد و مجاب شوند تا در خولات لغوان مصوبه را بدهند.

نظرتان درباره اجرای طرح «من شهردارم» چیست؟

در گذشته شهرداری برای شناسایی نیاز شهروندان در محله‌ها و پیگیری و اجرای آنها در قالب پروژه‌های محلی از شورایاری‌ها کمک می‌گرفت، اما با تضعیف این نهاد، شهرداری سامانه «من شهردارم» را راه‌اندازی کرده است تا خود مردم پای کار بیایند. مدیریت شهری از این طریق مسائل و مشکلات را احصا و تعریف پروژه و اولویت‌بندی آنها، گامی در راستای پاسخگویی به مطالبات شهروندان برمی‌دارد و به‌نظرم اقدام خوبی است و می‌تواند در ایجاد تحول شهر به شهرداری کمک کند.

انجام بهتر امور با مشارکت مردم

پرویز سروری / نایب‌رئیس شورای شهر تهران: «من شهردارم» یکی از مهم‌ترین طرح‌های مشارکتی مدیریت شهری است. چرا که در این طرح، مردم می‌گویند در محله نیاز به کدام پروژه‌ها دارند و شهرداری هم آنها را اجرایی می‌کند. به همین دلیل آغاز خوبی برای تحقق مشارکت مردم در تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی حوزه‌های مختلف است و یقین دارم اگر طرح انجام شود، می‌تواند در تمام حوزه‌های شهرداری به سامانه دائمی نظرسنجی تبدیل شود. در حقیقت از طریق این طرح می‌توانیم نحوه ارائه خدمات شهرداری را تعیین و چگونگی خدمت‌رسانی این نهاد را مطالبه کنند. واقعیت این است که این طرح را یکی از ارزوهای خودم می‌دانم، چون باور دارم هرجا که مردم حضور دارند و نظر و پیشنهاد می‌دهند، حس مسئولیت می‌کنند، کارها بهتر انجام می‌شود. امروز دیگر نشستن پشت میز و تصمیم‌گرفتن و نگاه صرف آکادمیک به مسائل داشتن، در حل مشکلات و مسائل تأثیرگذار نیست و شهرداری تهران در این دوره با شجاعت طرح «من شهردارم» را اجرا کرد و اصلاح امور شهری را با مردم به اشتراک گذاشت. قطعا در گام بعدی باید نتایج این طرح احصا و نقاط قوت آن شناسایی و تقویت و نقاط ضعف هم رفع شوند و مدیریت شهری در سایر حوزه‌ها به‌ویژه موضوع پسماند آن را اجرا کند. چرا که در این حوزه می‌توان به مدل‌های مختلف و البته موفق در محله‌ها برسیم و شاهد رفع معضلات این حوزه باشیم.

تعیین تکلیف با روش پایین‌به‌بالا

میثم مظفر / رئیس کمیته بودجه شورای شهر تهران: شورای ششم از ابتدا بر بودجه‌ریزی مشارکتی تأکید داشته است. به این معنا که اجازه دهیم نظرات و مطالبات مردم در تدوین برنامه چهارم و بودجه سالانه لحاظ شود و درباره محله‌ها تصمیم‌گیرنده باشند. چرا که اهالی از کمبود محله‌ها بهتر مطلع هستند، اما این بدان معنا نیست که برنامه‌ریزی شهری و نگاه تخصصی نداشته باشیم. با کارهای کارشناسی که انجام شده، پروژه‌ها مشخص و اولویت‌بندی آنها به شهروندان واگذار شده است. مفهوم بودجه‌ریزی مشارکتی هم این است، به‌جای اینکه جمع محدودی از نخبگان از موضع بالا به پایین برای محله‌ها تعیین تکلیف کنند اجازه دهیم با حضور شهروندان این کار از پایین به‌بالا انجام شود. سامانه «من شهردارم» در راستای همین بودجه‌ریزی مشارکتی طراحی شده و البته باید اصلاحاتی صورت گیرد و تکمیل شود. این شروع کار است و امروز در دنیا سامانه‌های جمع‌سپاری و کارت‌سوختگیری (سامانه دسته‌بندی و...) وجود دارد که کامل‌تر از سامانه «من شهردارم» هستند و ایده‌ها و خلاقیت‌های جالبی در آنها وجود دارد و بودجه‌ریزی مشارکتی جامع تبدیل کند. حتی اعتقاد دارم در چرخه برنامه‌ریزی و سیاستگذاری شهری می‌توانیم هم دستور کارگذاری و هم تدوین را حل و ایده‌ها و اجرا را به مشارکت مردم بگذاریم. نهایتا در ارزیابی اجرا، رویکرد شهروندبازرس را اجرا کنیم و در این چرخه موضوع نظارت هم به مردم واگذار می‌شود، بنابراین از طریق توسعه این سامانه می‌توان مداخلات مردم را در نظام مدیریت شهری وارد کرد که قطعا نتایج مطلوبی دربی خواهد داشت.

ایجاد ظرفیت مشارکت‌پذیری

علی‌اصغر قائمی / عضو کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران: مشارکت شهروندان در تصمیمات، گزینه‌ای است که در نهایت کشور برزیل به‌عنوان نمونه موفق بودجه‌ریزی مشارکتی معرفی شد. این طرح در دوره ششم شروع شده است اما نیاز به بلوغ طرفین یعنی مشارکت کننده(مردم) و مشارکت‌پذیر (شهرداری) دارد. در برنامه چهارم توسعه شهر تهران هم تأکید شده تا سامانه‌هایی برای مشارکت‌پذیری مردم ایجاد شود و شهرداری در راستای این تکلیف از سامانه «من شهردارم» رونمایی کرده است. کار عقب‌افتاده‌ای بوده که در ادوار گذشته کمتر مورد توجه قرار گرفته، اما در این دوره هم پروژه‌ها تعریف و اولویت‌بندی به مردم واگذار شده و نیاز هست قدری فضا بازتر شود تا شهروندان در تعیین پروژه‌ها هم مشارکت داشته باشند. به‌هرحال عمده‌ترین مسئله، موضوع نظام مسائل شهر است که مردم باید در حوزه‌های مختلف اعم از مسائل فرهنگی، ترافیکی، عمرانی و... تصمیم‌گیری کنند.

عکس: همشهری/ امیر بهشور